

щодо освіти осіб з особливими освітніми потребами. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_001-94#Text (дата звернення: 10.05.2024).

6. Українсько-канадський проект «Інклюзивна освіта для дітей з особливими потребами в Україні» – Центр Знаний. *knowledge.org.ua*. URL: <https://knowledge.org.ua/ukrainsko-kanadskij-proekt-inkluzivna-osvita-dlja-ditej-z-osoblivimi-potrebamami-v-ukraini/> (дата звернення: 10.05.2024).

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У В'ЄТНАМІ

Ольга ШАРОВА

*І курс ДОЗ магістр, педагогічний факультет
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
науковий керівник – Недільський С. А.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

В'єтнам має довгу історію освіти, і в'єтнамці високо цінують навчання. До і під час французького колоніального володіння у Південно-Східній Азії в 1887-1954 роках у В'єтнамі дитяча освіта не вважалася соціальним завданням, тому не існувало формальної системи освіти та навчальних планів для дітей дошкільного віку. Переважно матері та бабусі доглядали за дітьми до того, як вони підуть до початкової або середньої школи. Період з 1945 по 1954 рік був часом початкового формування освіти у В'єтнамі. Від 1945 до 1975 року В'єтнам був занурений у дві кровопролитні війни проти французьких колонізаторів (1945–1954) та американської окупації (1954–1975). Під час війни соціально-економічний статус у В'єтнамі був нестабільним, але дошкільна освіта мала певні досягнення, такі як створення навчальних програм, шкіл підготовки вчителів та визнання дошкільної освіти як важливої частини системи освіти у В'єтнамі. [1, с.

2] Історичні події вплинули на систему освіти та дитячу освіту у В'єтнамі, внаслідок чого історію ранньої дошкільної освіти у В'єтнамі можна розділити на дві основні фази: 1945–1975 та 1975–сьогодні. Після об'єднання В'єтнаму в 1975 році, незважаючи на численні труднощі, країна акцентувала увагу на розвиток дошкільної освіти як підготовки дітей до першого класу за допомогою вчителе-орієнтованого методу викладання [2, с. 235]. Зокрема, проводилися дослідження місцевої освіти, і відбулися позитивні зміни для зменшення освітнього відставання між містами і віддаленими гірськими районами. Хоча влада В'єтнаму намагалася відновити країну, наслідки війни призвели до економічного ембарго, і було непросто подолати труднощі та перешкоди. Перший закон про освіту у В'єтнамі був підписаний у 1998 році. Дошкільна освіта вважалася частиною національної освітньої структури, вона не була обов'язковою і не була умовою для вступу до початкової школи. Уряд намагався створити попит серед батьків і підтримував участь дітей у дошкільній освіті через навчальні програми для батьків і використання різних засобів масової інформації для підвищення свідомості. [1, с. 7; 2, с.239].

У 2005 році Закон «Про освіту» 1998 року у В'єтнамі був переглянутий, і до цього нового документа було додано розділ про дошкільну освіту. У 2009 році був введений в дію Закон «Про освіту» 2005 року, дошкільна освіта для дітей 5-річного віку стала універсальною. Підхід до навчання, орієнтований на вчителя, був замінений на дитиноцентрований підхід. Поступово виходячи з впливу вчительсько-орієнтованої педагогіки, дошкільна освіта В'єтнаму має на меті будувати дитина-центровану освіту, щоб допомагати учням розкрити їхній повний потенціал. Ця зміна, а також інші позитивні інновації, зазначені вище, допомогли розвитку дошкільної освіти у В'єтнамі. Внаслідок державної політики протягом періоду з 2001 по 2010 роки значно зросли рівні набору в заклади дошкільної освіти. Рівень зарахування дітей 5 років у дитячі садки зріс з 72 до 98 відсотків, а рівень зарахування дошкільників від 6-ти тижнів до 5 років зріс з 32 до 42 відсотків [3, с.9].

Згідно Закону «Про розвиток дошкільної освіти на період 2018–2025 роки», основними завданнями є:

1. Розвиток мережі дитячих садків.

Забезпечення того, щоб до 2025 року принаймні 35% дітей у відповідній віковій групі відвідували дитячий садок, 95% дітей дошкільного віку відвідували школу. Рівень зарахування дітей у недержавних дошкільних закладах повинен становити від 30% і більше;

2. Щодо якості догляду та виховання дітей

Поставлено за мету, щоб 99,5% груп та класів у дитячих садках проводили заняття 2 рази на день; підтримуючи зниження поширеності дітей із дефіцитом маси тіла на 0,3%/рік, рівень недоїдання дітей зменшувався на 0,2%/рік, рівень дітей з надмірною вагою та ожирінням контролювався;

3. Щодо викладацького складу

Забезпечити достатню кількість вихователів дошкільних закладів відповідно до норм, 90% вихователів повинні досягти рівня підготовки від педагогічного коледжу дошкільної освіти чи вище, 85% вихователів повинні відповідати професійним стандартам на високому рівні;

4. Щодо матеріально-технічної бази та шкіл

Рівень об'єднання класів повинен досягти 80%, принаймні 50% дошкільних закладів повинні відповідати національним стандартам; щонайменше 60% дошкільних закладів повинні бути акредитовані за стандартами якості освіти;

5. Щодо загальної дошкільної освіти

Закріплення та підвищення якості загальної дошкільної освіти для 5-річних дітей. [4, с.9].

Протягом семи десятиліть розвитку дошкільна освіта у В'єтнамі зазнала значного прогресу. Наразі метою дошкільної освіти у В'єтнамі є:

—допомога дітям розвиватися фізично, емоційно, інтелектуально, естетично, формувати перші елементи особистості та підготувати дітей до першого класу;

–формування та розвиток у дітей фізіологічних і психологічних функцій, основних здібностей та якостей, необхідних життєвих навичок відповідно до їхнього віку;

–розкриття та максимальний розвиток прихованих здібностей дітей дошкільного віку, закладання основи для навчання на наступному рівні та для навчання протягом життя. [4, с.18].

Список використаних джерел

1. Thao Thi Vu, Early childhood education in Vietnam, history, and development. International Journal of Child Care and Education Policy, 2021. URL: <https://ijccep.springeropen.com/articles/10.1186/s40723-020-00080-4>
2. Vasavakul, T. Managing the young anarchists: kindergartens and national culture in postcolonial Vietnam. In R. W. R. Wollons (Ed.), Kindergartens and cultures: The global diffusion of an idea. Connecticut, USA: Yale University Press, 2000.
3. Ministry of Education and Training Vietnam. Vietnam National Education for All, 2015. URL: <http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002327/232770e.pdf>
4. Ministry of Education and Training Vietnam. Thông tư ban hành chương trình Giáo dục mầm non [Circular issued on Early childhood education curriculum], 2017. URL: <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/giao-duc/Van-ban-hopnhat-01-VBHN-BGDDT-Thong-tu-Chuong-trinh-giao-duc-mam-non-2017-342703.aspx>

ДУХОВНО-МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ